

VŠEM BRATRĚM A SESTRÁM

KOINONIE JAN KŘTITEL

Č.j. 51/14/PAS

Advent 2014

Kristus vstal z mrtvých!

Jedno podobenství vždy přitahovalo moji pozornost: podobenství o svatební hostině ze 22. kapitoly Matoušova evangelia.

Na královo pozvání na svatební hostinu jeho syna pozvaní neodpovídají. A tak král posílá své služebníky na rozcestí, aby pozvali všechny, které najdou, dobré i špatné, ovšem s podmínkou, že musejí mít svatební šat. Svatební síň se naplnila, ale mezi stolovníky byl člověk, který nebyl oblečen na svatbu, byl svázán a uvržen ven do temnot.

Tři body mi zde připadají důležité: pozvání na svatbu, dobří a špatní stolovníci a svatební šat. Myslím si, že pro letošní advent to jsou tři klíčové prvky.

Pozvání na svatbu

Pán je vždy štědrým hostitelem, vždy připraveným sdílet svoji chuť slavit a veselit se. Nikdy nás nezapomene pozvat. Problém spočívá v přijetí jeho pozvání. Jsme tak zaměstnaní věcmi, které nám leží na srdci, že nás obírají o čas vyhrazený Pánu. Nemáme už čas! A to je naše výmluva, abychom nemuseli popravdě říct, že nás to zas tak nezajímá: bráníme se intenzivnějšímu vtažení do děje. Tak to chodí s Pánovými záležitostmi a komunitními závazky: vše je v režimu poddávkování.

Co s tím? Co pro to udělat? Dovolit Pánu i bratrům, aby nás mohli vtáhnout do děje tím, že budeme věnovat potřebný čas modlitbě a vzájemným vztahům, alespoň srdečnému pozdravu.

Dobří a špatní stolovníci

Všichni jsou pozváni, dobří i špatní, nikdo není vyloučen. To je velmi potěšující, a tudíž mi to dovolu- je považovat sebe i nás všechny za ty, kdo jsou toho hodni. Pán miluje vždy a za všech okolností. Toto je pravda, která podepírá dynamismus našeho života. K tomu, abychom byli Bohu milí, není třeba, abychom se stresovali produkováním dobrých skutků jako na běžícím pásu; stačí být sami sebou. On

nás neklasifikuje a neověřuje kvalitu naší produkce a náboženské a etické výkonnosti: jsme jeho, patříme mu, jsme hodni účastnit se hostiny. To se ovšem nedá přijmout jen tak snadno: člověk byl chtěl být přijat, protože má nějakou hodnotu, zatímco ve skutečnosti nás Pán přijímá, protože dobrý je On. Totéž se pak děje i ve vztahu k našim bratřím, vůči nimž se dopouštíme hříchu pýchy a podněcujeme rivalitu, která činí naše vztahy zahořklými. Člověk chce být důležitým, zatímco jsme přijímáni ne pro vlastní cenu, nýbrž proto, že dobrými jsou ti, kteří nás přijímají.

Co s tím? Dovolit Pánu i bratřím, aby tě přijali takového, jaký jsi, a to s tím, že přestaneš posuzovat a reptat. Žehnej!

Svatební šat

Překvapuje mě, jak je možné, že pozvaný si zapomněl vzít svatební šat, a ztratil tak příležitost k účasti na svatební hostině. Vyvozuji z toho, že se zachoval pošetile. Rovněž my se jako pošetilci projevujeme mnohokrát. Myslíme si, že už není třeba se obracet, že už jsme to zkoušeli tolikrát, ale nakonec to stejně pokaždé jde taky takhle. A tak si člověk dokáže zvyknout na všechno a už přestává cítit vnitřní závažnost hlasu Ducha, který nás k obrácení volá. Převléknout si šaty neznamená jen uskutečnit etickou nápravu: v hlubším významu jde totiž hlavně o přizpůsobení se přijatému daru. Co jsme přijali? Dar spásy a dar komunity: tomuto daru se musíme přizpůsobit aktivním obrácením. Byl bych nerad, kdyby se mnohým z nás stalo, že sami sebe odsoudíme tím, že si budeme všechno omlouvat. Svatost života nesmíme jen tak někam odložit.

Co s tím udělat? Stát se svatými, tj. učedníky ctnostnými v křesťanské lásce, horlivými v hlásání, láskyplnými vůči bratřím, štědrými a vstřícnými vůči chudému, který žije vedle nás. Přizpůsobit se lásce.

To jsou tedy tři linie, které doporučuji pro tento advent: věnovat čas modlitbě, používat jazyk nikoli k posuzování, ale k tomu, že budeme o bratřích hovořit dobře, dělat konkrétní gesta přijetí a solidarity vůči bratřím.

Milovaní, ať se nestane, že budu kázat jiným a sám selžu (srov. 1Kor 9,27).

Plzeň-Valcha, 17. listopadu 2014

P. Alvaro Grammatica
generální pastýř